

la galleria

REVISTA

SEMANAL

Redacción y Administración
CERVANTES, 2 (Entl.º)

PRECIO: 15 CTS.

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera, Ingenieros, 8.

Res per d actualitat

L'article que reincorporem altra volta a la plena llum, geia soterrat d'un munt de papers vells que la pols esgrogueia i l'atmòsfera els hi menjava la lletra.

El seu pare-padàs fou aquell ferm "Ampurdanés" que tan lloables campanyes havia propulsat i que tant amunt portava el nom seu i de nostra ciutat, així com l'ideal que li fou oriflama. Llavors la nostra ciutat tenia tot un planter de personatges que podieu anar per tot arreu ben sols i sense que ningú els dongués la mà. Ni cal esmentar-los perquè tots ells són a la memòria de tots.

L'article i la lletra i el paper, com diem són força vells, però la seva actualitat és la mateixa de quan se va escriure. Comprenquem tots si n'és de necessària la construcció d'un embassament com el que pot tenir-se amb el Pantan de Crespià, que donarà lloc al Canal de regadiu que del nostre Empordà en farà una meravellosa horta.

Cada dia sempre, la nostra feina hauria d'ésser, per tots els empordanesos fer quelcom pel Pantan de Crespià i l'obra del Canal.

Sin lluvia y sin canal

De "El Ampurdanés" de l'any 1897, mes d'agost, dia 1:

Ante el triste aspecto que presenta nuestro Ampurdán por la escasez de

agua desde tantísimo tiempo, vale la pena nos fijemos un poco los que bien queremos nuestro país, sobre las ventajas extraordinarias que nos traería el Canal del Ampurdán, tantas veces careado, y que con tanto entusiasmo hace ya algunos años se dió comienzo a sus trabajos preliminares; valdría la pena que volviera a removerse de nuevo idea tan grande y ventajosa para nuestra pobre comarca, que se encuentra diezmada por falta de agua desde el año 1892.

Valdría la pena que alguien tomara la iniciativa y se estudiara de nuevo cómo podría llevarse a cabo obra tan util e importante. Desgraciadamente debemos confesar que faltan aquí hombres de grandes empresas, que se lancen, como en otros países, a grandes obras, que, por más que parezcan colosales, pueden vencer con su dinero, y luego quieren con su inteligencia; aquí podría quizás llegarse a un acuerdo un día, si todos los propietarios, a quienes pueda más beneficiar el citado proyecto, se asociaran como un solo hombre, y dejando de lado ciertas miserias como en otros países saben hacerlo, nombrasen una Junta por mayoría de votos y desde entonces emprender viva marcha hacia la realización de obra tan grande como necesaria.

Así se evitaría, a no dudarlo, que tantos centenares de brazos estuvieran como desgraciadamente los vemos hoy

cruzados, y sin esperanza de desplegarse mañana, para ganar un poco de pan con que llevar a la familia hambrienta.

De este modo veríamos convertida esta llanura ampurdanesa en espléndido jardín y deliciosa comarca, viendo continuamente rebosar la tranquilidad y alegría en el seno de tantísimas familias, que hoy no solamente carecen de recursos para hacer educar a sus hijos, sino que a duras penas pueden satisfacer sus primeras necesidades.

Se impone que de nuevo vuelva a removerse proyecto tan importante, pues solamente con la realización del mismo se enriquece el país. En los centros, cafés, casinos y tertulias, hállese de ello, discútase, y vayan todos ayudando a limpiar los primeros pasos, por escabrosos que fueren, del camino que debería seguirse, y reanúdense de nuevo aquellos trabajos que quedaron paralizados. No nos fijemos para nada en lo pasado, dejemos de lado las causas que produjeron el cese de aquellos, y busquemos hoy solamente el medio de reanudarlos, para ver cuanto antes convertido nuestro hermoso Ampurdán, en país de prosperidad y manantial de riqueza.

S.

Cròniques d'Orient

per JOSEP GIBERT

EL DARRER EUNUC

Primer per obediència a noves lleis, després per menyspreu a les costums ancestrals, els orientals moderns han renunciat als eunucs. El comerç de aquesta classe de mercaderia no portant negoci a fer, s'és vist obligat a deixar-lo córrer més per manca de guany que per por dels càstics amb que els traficants estaven amenaçats. Aquest repugnant tràfic fou prohibit hi ha prop de quaranta anys a Egipte; cert és també que hi seguí cobert encara un bon nombre d'anys més. Però, amic, mateix que els marits ho volguéssin, pas una dama acceptaria la companyonia del guardià negre que per segles formà part integrant de la família. I és així com els malhaurats esdevinguts lliures per la mort dels vells amos o la voluntat de llurs descendents han tingut de cercar una nova ocupació en les agències de col·locacions. Faré remarcar que els eunucs són uns admirables "mainades-res".

Abans, per un estranger, quan s'arribava a les vores del Nil calia acostumar-se de veure en les cases i palaus aquests éssers especials, massa grassos o massa magres, proveïts d'una veu de flauti i que tant nens com nenes nomenaven: "meu oncle". Però es sap que és ben difícil el sortir-se de la seva esfera. En les diferents agències on s'han presentat no han tingut pas èxit. Llavors, mogudes de pietat, algunes grans dames han tingut compassió de llurs antics servidors i han consentit hospitalitzar-los. I així fou que un dia jo en veïés un de sentat davant la porta d'una casa on jo entrava. Com jo hi expressés el meu estranyament, la mestressa del lloc, deliciosa dama que havia pogut copsar d'Europa tot quan calia per perfeccionar les seves qualitats d'oriental, em digué somriuent:

— Que vol que faci el pobre home?...

I englobant en la caritat tota la seta, ella afegí:

— ...i després, que no se'ls pot pas matar...

I és per això que, de lluny en lluny, es percebeix al Caïre algunes mostres d'una espècie que sembla que ningú,

allà, reveurà més. Com durant segles han ocupat en les famílies funcions de tota confiança, ells saben guardar una profunda dignitat. Impecablement vestits de la llarga levita que allarga més als magres i fa remarcar les adipositats dels altres, i portant a la testa un tarbuix ben alt, ells semblen la personificació d'una època desapareguda. Els barbarins (negres de la Nubia) els hi tenen un cert respecte i no goson pas tractar-los com iguals. Cal dir també que el prejudici del color no existeix entre els musulmans.

I, si cal jutjar pel passat, el seu posat no és fora del tò. Altra vegada cap sort era comparable a la dels eunucs dels harems. Considerat un membre de la família, ell ocupava dins la burgesia situacions ben escollides. Company i confident de les dones, company i protector dels infants, era a ell al qui se li consultava tot i el seu parer era quasi llei.

Dins els palaus, el seu càrrec esdevenia ben aviat una canongia. Pas en negoci, pas una compra es cloïa sense ell. I, segons una expressió ben popular que exprimeix perfectament la cosa, ell tenia butxaques per tots costats. Hi ha hagut eunucs milionaris, fins i tot ministres. Viu, l'eunuc, beneficiava dels

honors acordats als seus amos; mort, ell tenia la glòria de reposar al seu costat, i sovint una estela fúnebre deïa els seus mereixements. Era ell el qui rebia les demandes, el qui acollia els precs, el qui distribuïa les almoïnes. Per arribar a un poderós era abans indispensable passar per ell. La seva puixança era sempre amagada, però gran. La seva neutralitat física li permetia les pitjors indiscrecions; aital doncella que es veïava mateix davant els homes de la família, la tenia sense cuidada que el seu eunuc assistís al seu bany...

Però no era pas de tot seguit que l'eunuc arribava a aquests privilegis. Una veritable jerarquia presidia llur formació. Els joves, qual edat variava entre els vuit i catorce anys, formaven una mena d'escola sota la vigilància de l'eunuc-quefe. La regla hi era clement. Es recorda haver vist aquests petits sentats greument a l'entorn de les cases, en els carrers o en els jardins, i, sota l'ull del mestre, desgranar les lletres de l'alfabet o arrencar els pions d'un joc d'escacs amb una magnífica aplicació. Tots eren molt bufons. Era més tard, cap als vint anys, que llurs trets s'esmortuien, que prenien l'aparència de criatures sense edat i aquell posat de cansat que mai més els havia de deixar.

Avui és amb dificultat que es pot veure algun eunuc. Tots són semblables a aquell vell quín aspecte ja mai oblidaré. Ell es mantenia seriós i estirat damunt el banc de l'entrada, la seva cara negra plisada com una poma massa madura, la mirada fixa i perduda en qui

ACEITES Y GRASAS MINERALES
-:- LUBRIFICANTES -:-

La Comercial e Industrial
Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

sap quin somni llunyà. Potser ell re-
veia els paisatges de la seva infància al
cor d'aquesta Àfrica on l'Egipte sembla
l'Eden. Potser es retrobava en els dit-
xosos dies de la seva joventut, en els
temps inoblidables del regne d'Ismaël...
Quines imatges travessaven en aquell
cervell d'eunuc.

Jo no hauria gosat pas interrogar-lo,
però mentre la meva hosta em portava
vers les meravelloses sales del seu pe-
tit domini, el meu esperit restava prop
d'aquell espectre lamentable, "épavé"
dels dies d'altra vegada.

Ben aviat ell anirà a trobar els seus
germans en el reialme de les ombres.
Els homes del segle a venir ben de se-
gur els serà difícil creure que hi hagué
un temps en què, degut a la crueltat
inconscient d'alguns potentats, tota una
part d'humanitat ha sigut, durant se-
gles, condemnada a la més espantosa
de les impotències. Ells creuran menys
encara ço que he llegit en els ulls del
darrer eunuc: la pena, la pena profunda
d'aquesta vida tan precària, vida però,
que l'ambició i l'orgull havien omplert
de joies suficients en el temps del seu
esclavatge per fer-li menysprear més
amargament l'hora de la seva llibertat.

COMPRESUS CALZADOS EN

"EL GLOBO"

Ramblejant

per KOLIN

■ Ara ja és cada dia, i segurament
que el papa no ho sap. Si alguna vegada
s'entera, cuiten a dissimular. Aquesta pa-
rella solen festejar sota d'un llum i a la
cantonada del carrer de...

"Chitón!", que algú ens escolta.

Conoce Vd. señora,
los productos del tocador, Crema, Polvos
y Jabón

MALACEÍNE

De no conocerlos, haga un ensayo y ten-
ga la certeza de que los adoptará, pues no
tienen rival para dar a la tez un afelpa-
do y finura muy cautivadores.

De venta en todas las buenas Perfumerías

■ Una cosa és la pintura, i l'altra
anar ben pintada, oi?

Aquells llavis a la galta d'un nostre cu-
rrutaco haurien estat millor que d'im-
prompta, a l'original que els estampa.

■ No tothom pot tenir la sort de nèi-

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral. FIGUERAS

xer i emmirallar-se a l'espill diví d'uns
ulls lluminosos, somniadors.

La propietaria, no cal dir-ho:

Rios.

Enhorabona per l'enamorat, simpàtic
amic.

■ La Claretà, aquella nostra Clara,
que un dia tinguérem el goig de celebrar
pel seu restabliment, cada vegada la ve-
gem més progressiva. Potser massa i tot,
car ja comença de fer rodar el cap d'algú
mentre moixament l'esguarda.

Ja se sap però; amb el progrés hi va la
revolució, i aquesta és un capgirament
del cap.

■ No us penseu pas que totes les sa-
batetes siguin per un peu i es trobin a cal
sabater. Sabem de contes de fades que a
la filloleta li calcen «chapines» de cristall
fets a l'argenteria.

Sabeu qui n'usa de tan boniques i llam-
apnts?

Què hi dius?

■ Dies fa que tots l'enyorem al nos-
tre gentil belluguet: La nena dels ulls de
mar gran, color de nit de trons.

Julia!, pensem que va per tu el pollas-
tre.

NOI O NOIA per aprenent es neces-
sita a la **PERFUMERIA MONEGAL**.

■ Dugues germanetes; encara nines
que ja es fan grans. Salta i balla l'una
més que l'altre, però totes dugues en sa-
ben molt.

Si les endevineu seran les qui viuen al
carrer de Barceloneta a can Sixto Ginjau-
me que és el seu pare.

Minyons, obriu l'ull; són pubilles i pas-
sen la llet.

■ Una figura cristallina; de porcela-
na, de blanca que és.

Unes roses meravelloses damunt la fres-
cor d'uns lliris verges com el jessamí.
Unes mans suaus d'envellutades, més fi-
nes que l'or més fi. I la daurada cabellera
feta de brins del sol; i una boca fresca i
gemada com la vermellor d'una poncelle-
ta en descloure's al primer bes de la ma-
rinada.

Conxita Gou, no és cap més d'altra.

■ Hem sentit un soroll: trencadissa.
Esgaribs? —No pas res. L'amor (volem dir

l'enamorat), quan se'l posa a prova, amunt
i críts.

No pas tant de sapiguer. Tots dos són
amics nostres, i aquesta vegada els guar-
darem l'incognit. Una altra potser no.

CHICO O CHICA para aprendiz se
necesita en la **PERFUMERIA MONEGAL**.

■ —Vaja! Joanet; ets l'home més gran
que conec. De dalt del «banc del gene-
ral», a la plaça de les cols només se t'hi
veu a tu.

—No et facis riure que al teu costat,
les muntanyes russes són grans d'arroç.

ENSEÑANZA DE IDIOMAS
Mecanografía. Taquigrafía. Traduccio-
nes. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en
grupo.

Progresos rápidos, exposición metó-
dica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

RELOJERÍA Y FINA MECÁNICA

Bernardo Abenza

(Sucesor de Jerónimo Batlle)

Reparación de Relojes y aparatos de alta
precisión.—Taxímetros.— Contadores ki-
lométricos.— Voltímetros.— Gramófonos.
Todas las reparaciones son garantizadas

Rutilla, 27 FIGUERAS

Farmacia Castellví
Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS

Estufas de desinfección a disposición de
la clientela.

Medicamentos y Ortopedia

REVOLUCIONARISME

per R. V.

Podriem dir que l'holocauste de la Gran Guerra, ha fet a l'Humanitat més serena i reflexiva en els seus individus.

Per dintre de l'home sempre hi bateja però un impuls instintiu d'animalitat que cega i llença, sense quan val ni què costa, al pregon de l'abim. Aquest llençament, els pobles l'han practicat ben sovint, i força més sovint encara endebades. S'ha practicat de forma individual, i també col·lectiva. Poques vegades ha reïxit aquesta; mantes més fins avui, la primera. Aprofitant l'esperit gregari, valguent-se de l'esma a la ramada que tots els homes des de l'origen portem a dintre, han sorgit els capdills, els quals amb el pes d'aquesta massa morta i amb l'enginy de la seva fantasia o cobdícia, han trasbalsat vegades i més vegades, però sempre aparentment, el curs de la nostra existència. En el pòsit però, les valors ancestrals han persistit i l'evolució s'ha anat descapdellant pels grans de rosari que fan la rutina de tot i per tot.

Aquells trasbalsadors, que s'han dit capdills, emperadors, dèspotes o dictadors, també salvadors, messies o budas, no han tingut gairebé mai, —sense gairebé—mai, l'agraïment de la multitud. Si la visió d'uns més amples horitzons, o d'una nova modulació de la societat, l'han imposada a la valenta, pels mateixos que els envolten i els hi serveixen la distància amb un respecte temorenc, aquests revoltadors, són herois, són egregies figures, són els capdills. Quan pensen portar la instauració d'un nou orde, per la persuasió, per la predicació, llavors aquests ésser singulars els apedreguen, els maltracten, els befen i els diuen anys després, en temps futurs,

martres, guies, profetes, inspiradors, joans.

En l'actualitat són coneguts per idiotes, il·lusos, beocis, pobres de cap, o revolucionaris, gent inquieta que mai se conforma i vol jumir-se a la condició general.

Quan són les multituds les que mouen brega, i això és sols de tard en tard, se produeixen les vertaderes commocions, els daltabaixos i les oscil·lacions que fan moure l'Humanitat una passa més enllà. Tals, la Revolució Francesa, les invasions islàmiques, el comunisme rus, el Cristianisme.

Aquesta passa més enllà, pot àdhuc reraçar de primer antuvi, com de fet podem precisar-ho amb la dita Ètat Mitjana, que la civilització sembla que torni enrera pel retop dels pobles nòrdics amb l'armadura colossal de l'Imperi Romà.

Mes com sigui que la consciència de tota una multitud, en revetllar-se és molt toca-tardana, perxò aquests seismes humans poden comptar-se amb els dits de les mans.

Però la superficialitat de les coses mantes voltes ens ha presentat per commocions humanes, agitacions que realment es devien a la sola mà d'un esperit inquiet. Aquestes són moltes de les revolucions nacionals i guerres civils.

Fins la Gran Guerra eren produïdes ben sovint; d'ençà d'ella (que potser ha sigut pel món com la transcendència del pas de l'atuell de pedra al de metall) aquestes sacsejades se fan perilloses pel promotor, o estèrils.

Els homes saben que faran més via amb la constància del treball, l'ajut de la ciència i la sàvia economia, que no

pas prodigant a dojo la sang roja que els hi corre per les venes i els dona vigor a la intel·ligència de llurs cervells.

Ara mateix l'Argentina prou el volien (uns o altres) el canvi de règim, sense efusió de sang, i aquesta ha sorgit. De poguer els argentins haurien tornat enrera. I com ells molts d'altres pobles, que arribaran a llur emancipació sense desenbeïnar els enginys de la mort.

LLIBRERIA PER A VENDRE

A PORT-BOU (MOLT BONA)

INFORMES: F. COROMINAS, Carretera de Roses. 24 — — FIGUERES

RELLISCANT

per G. BUCH

Gaudint un d'aquests darrers dies del plaer de ramblejar per la nostra rambla al costat d'una de les més xamoses i intel·ligents de les nostres ramblegistes, em vaig sentir dir:

—Escolti, Buch: és què vostè creu en l'uniformitat de l'ànima femenina? Podria vostè diferenciar-la?

Encisera M., aquí va la meua resposta.

Jo crec que és possible distingir dues classes de temperaments entre les dones, dos temperaments que, per millor fer-me entendre, en diré dos tipus: les dones blondes i les dones brunes. Ben entès, jo no em refereixo pas a la color dels cabells. Jo em limito a colorar els temperaments per millor distingir-los.

Les meves dones blondes són aquelles d'aire espavilat, decidides i promptes en llurs accions, quasi sempre voluntarioses, ambicioses i plenes d'audàcia. Dispostes sempre a l'acció i fàcils a deixar-se emportar per la còlera; elles, però, saben calmar-se amb la mateixa facilitat en què es surten de «tino». Les brunes, pel contrari, són menys exhuberants, més sentimentals i més melancòliques; elles parlen menys que les blondes, són més reservades, més vindicatives i més geloses. Les blondes tenen un temperament de conqueridor; potser elles seran frívoles, lleugeres, caps de pardals, però també elles saben adaptar-se ràpidament a la situació en què es troben o ocupen i testimonien sempre el posseir una intel·ligència desperta i fina. Si una blonda sofreix un quansevol fracàs, ella sap però retrobar desseguida l'energia neces-

Sastreria SANCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERAS

Invita a su distinguida clientela y al público en general a examinar las novedades de la temporada.

Modelos exclusivos tanto en las telas como en el corte y confección.

sària per recomençar una nova temptativa a l'èxit, mentre que, per contra, la bruna es deixa portar pel descoratjament i renuncia a tot nou esforç.

Les blondes no estimen la monotonia de la vida; els hi precisa ésser sempre en moviment; elles són, per naturalesa, una mica «risca-tot», i quan més difícil els hi sembla una conquesta, més volen temptar-la. Inversament les brunes estimen fer a ben petites gambades el seu camí, a viure una existència exempta de grosos esforços i no senten cap desig de lluitar per arribar a una situació millor.

Ara vostè em dirà; i com puc saber-me del temperament bru o blond?

Amiga meva, jo crec que per fer-se una opinió definitiva sobre el temperament d'una dona, no hi ha millor que posar-li les dinou qüestions que li enumeraré. I li serà fàcil comprendre que, segons siguin elles negatives o afirmati-

ves, la conclusió en serà ben diferenta.

Aquí van:

1.—Es creu vostè una persona de molt valor?

2.—Es mira vostè la vida sols amb finalitat de gaudir-la?

3.—Voldria ésser sempre tranquil·la?

4.—Posa fàcilment confiança en els forasters?

5.—Acostuma a forjar il·lusions, i sobretot quimeres?

6.—Li agrada molt anar a les festes, al ball, als passeigs?

7.—Accepta voluntàriament els consells d'altres i la seva vigilància?

8.—Es vostè estalviadora?

9.—Somnia sovint impossibles?

10.—Es deixa fàcilment emportar per els cops de geni?

11.—Li agraden les empreses que demanen energia i audàcia?

12.—Es vostè prudent en l'escolliment de les seves amistats?

13.—Obra més aviat per instint?

14.—Canvia fàcilment de manera de pensar?

15.—Li agrada el parlar molt?

16.—Pensa sobretot en vostè mateixa?

17.—Desconfia vostè dels demés?

18.—Li agraden els indrets tranquils?

19.—Li agrada anar sovint al teatre, al cinema?

Si vostè, cara amiga, respon per sí a les qüestions 1, 3, 8, 12, 16 i 17, i amb no a les altres qüestions, vostè té el temperament blond. En el cas contrari, vostè el tindrà brú. Ja veu doncs com li serà fàcil sapiguer quin és el seu temperament, car no té sinó que interrogar-se a vostè mateixa. Ara, que és absolutament necessari que es respongui sincerament a les qüestions posades.

Com de pel·lícula

Tres professionals, de les que en diuen «metxeres», afanen els nostres refiats comerciants. Però

la guardia municipal les arreplega i endreça

I DE COM VINGUEREN

Venien de Barcelona, i presumint de taxi, amb franja groga i color fosc.

Arribaren matinet, a quarts de nou; bon hora per esmorzar i començar la feina.

Abans però, a la carretera havien adquirit (no sabem si pagant) una caps de galletes «Nelia». Fins aquí la propaganda.

II COMENÇA LA FEINA

Procurades les energies amb l'esmorzar de galletes, per no perdre temps, fan el «recorrido».—Quí els toca el rebre? Anem amb ordre. Sempre són les millors cases, les preferides. Això fa que siguin els Grans Magatzems Fortunet, amb aquella bona fe i amabilitat que mai falta al personal de tan acreditat establiment, que es deixin saltar del taulell sense ni sentir-ne el fregadís, dotze parells de mitges de seda natural i dos de mitjons.

Tot per anar calçat.

El propietari i principal de la casa, D. Frederic Fortunet, amb bon ull clínic,

no li agrada la confiança de les tres compradores (?) que tant li han comprat (?) i sense pagar. Mes com sigui que a sos ulls oberts li han adquirit al·trament uns mitjonets de nen i un troç de crespó blau, pagant amb moneda de la bona, no malícia que per sota el taulell perd les mitges i mitjons. Ell però avisa al quartet de la guàrdia municipal, i el seu cap senyor Cifuentes, que d'aquestes magarrufes sap la trama, posa en peu de batalla una parella de guàrdies, que tots són llestos.

Aquests dos guàrdies, com aquell qui res i fent el pagès «diquelen» a les

«metxeres» sense encendre «misto», perquè no es calí foc.

III FENT FEINA

Elles mentre tant passen d'una botiga a l'altra, i adés a cals Fills de J. Masot, d'on se'n porten tota una peça de crespó de seda negra, adés can Pere Juanola, que tot bonatxàs i bon propagandista, sense perdre-les de vista, li afaiten sense remullar tota una altra peça de crespó de seda, color «salmó», que feia molt bonic, i tres mitges peces d'una altre teixit, que si no era de tan bona qualitat també valia força quartos,

Consultori Mèdic-Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - CIRURGIA DELS OSSOS - - DIAGNÓSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.

G I R O N A

van fent feina. I en Juanola tant content, i sense avenir-se'n, quan s'ha descobert l'engallinada.

No es descuiden de passar pel joier senyor Casals (don Paco) que com no les perd de vista—(perxò té dos ulls per damunt els vidres)—, no s'entenen i no fan negoci.

Se recorden que hi ha un altre Casals, que es diu igualment Paco, i pensen que allà potser faran el negoci, que no els deixà fer l'altre homòleg òptic i que té bona vista que vigila.

De casa d'aquest Paco Casals, que és mercer, s'emporten, festejant a la gentil propietària, 31 parells de mitges de seda, pagant-ne sols dos parells perquè no es queixi, i resultant-los-hi de baldes, els 29 restants.

Ara els hi toca el torn als Magatzems de Fills de J. Matas, on bitllo bitllo esquilen una blanca peça de preciosa tela de seda, mentre que el dependent, tot xaxo xaxo, se'n va a Caixa pel canvi d'un metre adquirit de crespó, pagant. Res, el crespó deu estar de moda.

I per fi, la final. Són tres quarts de dotze, ben aviat d'anar a dinar. Entren a la Joieria Llobet i amb gran elegància se li emporten una valuosa esclava d'or que val moltes peles. El senyor Llobet, les despedeix, i a seguit en fer comptes, no hi troba el compte. Depressa i corrents, l'amic Antoni s'entrevista amb el senyor Cifuentes, cap de la Guàrdia, i aquest el tranquil·litza dient-li que els aucells no aixecaran el vol.

IV LA CAÇA

Surten de cara al "bulto" els guàr-

dies senyors Gallego i Sibello, els quals a seguit prenen l'auto amb les tres "calderneres" i els seus enfilalls. I l'auto que només s'havia mogut de la part baixa de la Placeta fins al carrer Caamaño, per fuger del sol, és qui portarà a la "sombra" a aquelles aprofitades comerciantes (?).

V TOCANT EL BOTET

Ben preguntades i amb bona amabilitat que els treu les paraules de la boca, descapdellen tota la troca del "negoci" com aquell qui no ha fet res.

VI L'ALLOTJAMENT

I ja som les set del vespre; les han portades a Ca la Justícia que els hi disposa allotjament a l'hotel del capdavant del carrer de Cervantes. Segurament reposaran bona temporada, deixant tranquils mentretant i perquè es facin retratar els comerços que portaven en llista.

Sort que no tothom badava; i l'enhorabona, primer, als comerciants que han recuperat els gèneres; i principalment ara a tota la Guàrdia municipal, que ha sapigut demostrar que no som un "poble de pagesos", com se creia l'eixerida "capitana" de les tres "alhafas".

DE TALLS

Aquestes tres afanadores es diuen:

Maria Martí Martí, de 38 anys, soltera. Natural de Lisboa (Portugal) i domiciliada a Barcelona, professional del robo, que en sap un niu.

Josefa Cabello Maldonado de 38 anys, casada, natural de Granada i do-

miciada a Barcelona, del mateix ofici i amb una pràctica parella.

Joana Fargas Cortés de 27 anys, soltera, natural de Badajoz i domiciliada a Sevilla, neòfita encara, però que ja comença.

Aquests noms els donaren les interfectes. No sabem si també són falsos, car anaven indocumentades.

Aquest és el fet que féu moure i parlar tot ahir els veinats figuerencs.

TIENDA CON VIVIENDA, AGUA,
GAS Y TODO CONFORT PARA AL-

QUILAR

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

Llibreria Batllosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

L'ACONTEIXEMENT MÉS GRAN D'AQUEST ANY

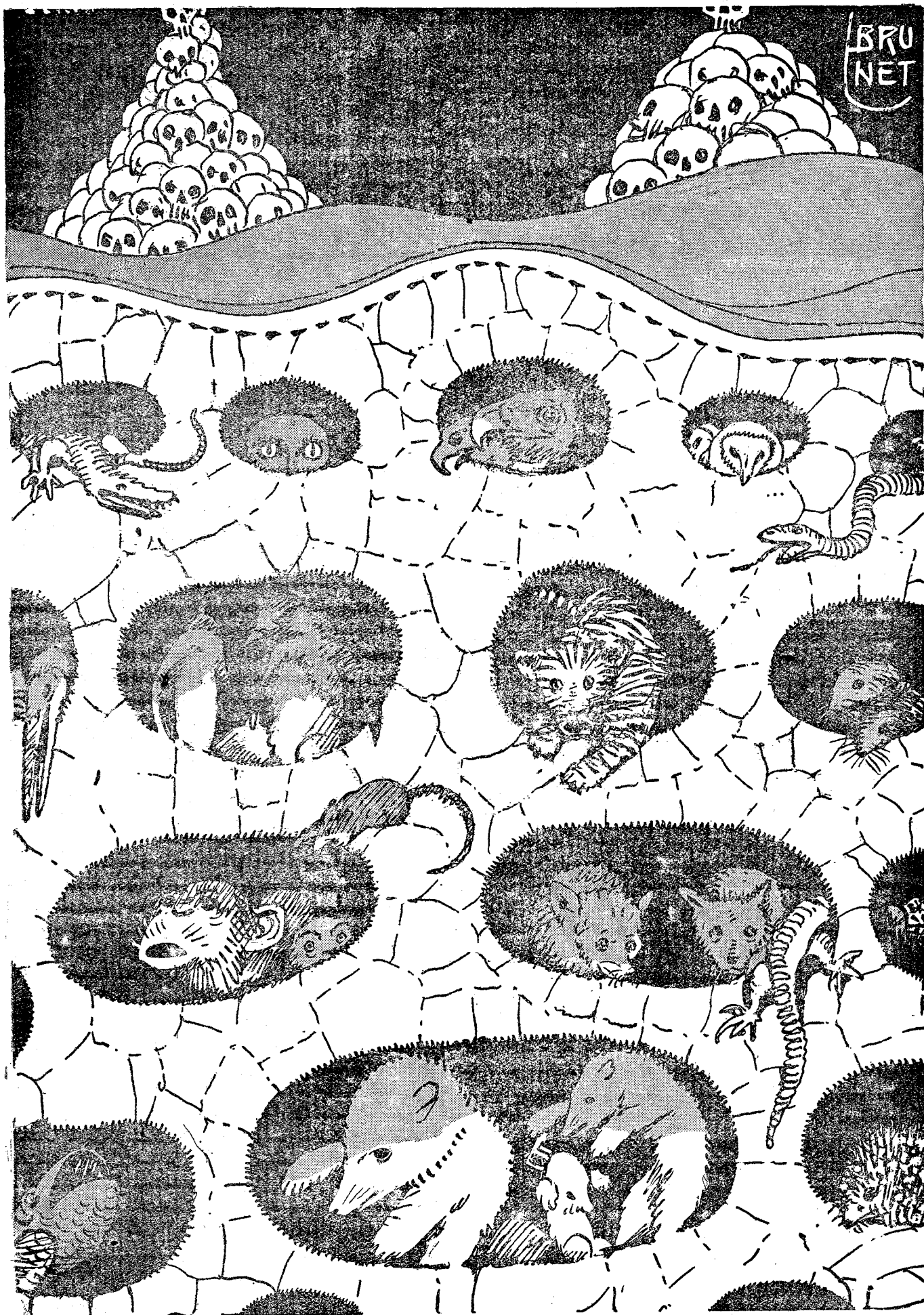
HIPÒLIT LÀZARO

A LA PLAÇA DE TOROS.

DIUMENGE VINENT.

PREUS BARATOS

Arquitectura extravagant i genial

Celebrat dibuix de la Casa Milà, coneguda per "la pedrera"

De la col·lecció del nostre amic, Llorenç Brunet, que ben aviat exposarà a Figueres

SPORTS

Inauguració de la Temporada

Els partits amb el Sant Andreu donen una victòria i una derrota a l'Unió Sportiva

El reserva empata amb l'Armentera

Glosari d'esports

S'ha començat la temporada. Ja hi hem arribat. Després de dos mesos de vacances ja enyoràvem veure nostres jugadors. Recordem que al finalitzar la darrera temporada, després de les belles gestes del campionat, nostres jugadors estaven sobreentrenats i no donaven el rendiment necessari. Va arribar un moment que desitjàvem que no juguessin més perquè els vèiem anar a la desmoralització. Sortosament varen finir la temporada i...

Durant la calma estival han seguit jugant contra el sentir unànim de Figueres. Haurà sigut profitós per a l'Unió? Creiem sincerament que no. Havem vist els jugadors en aquests dos partits i no els hem pas trobat recuperats. Algun d'ells està en pitjors condicions. Què passarà? Cal que els dirigents obrin enèrgicament i ràpida, però sense perdre el temps. És molt dolorós perdre un partit, però també ho és perdre els elements indispensables per coses baladís o per puntillos.

Davant el campionat que s'apropa molt més renyit que el de la temporada anterior—cal posar-hi tot el màxim interès i deixar de banda certes petiteses.

La Junta i jugadors són la gran família del Club i s'han de portar uns i altres com a tals. La Junta—més assenyada—ha de comptar que té a les seves ordres tota una joventut i que com a tal és impulsiva, de poc seny. I els jugadors no han de veure en els elements directius, o tirans que volen esclavitzar los o a egoistes que volen explotar-los. Han de pensar els jugadors que tant com ells, la Junta ho fa tot per amor a l'esport i a l'Unió Sportiva. Pensant això, disculparan certes equivocacions que sols s'han d'atribuir a la bona fe.

Uns i altres s'han de compenetrar, se han de respectar, s'han d'estimar. Ni la

Junta és mestressa, ni els jugadors són els amos. La Junta pot canviar-se i els jugadors també; però l'Unió Sportiva resta.

Es doncs l'Unió Sportiva la que mereix tots els respectes i tots els sacrificis.

Jugador que no pensi així no té el dret de defensar els colors blau-blancs figuerencs, i directiu que pensi d'altra manera, és millor que dimiteixi.

Potser haurem enraonat prou clar. Estem segurs que si uns i altres ens lleixen pensant el que diem, ens donaran la raó, i l'any vinent tornaran a ésser els «millors de la Província».

En aquests tres partits havem vist jugar els següents jugadors:

Porters: Brú i Canyelles.

Defenses: Santamaria, Noguera, Prats, Parnau, Palomer i Clarà.

Mitgers: Medina, Prats, Madern, Oliva, Bosch, Carreres I, Rizo II.

Davanters: Faló, Sala, Mas, Pinadell, Quico, Palomer, Peiró, Felip, Armanagué, Vergés, Baró, Prats II, Carreres II i Illa.

No han jugat: Patricio I i II, Vernet, Sancho, Ismael i algun altre.

Hi han dos equips acceptables. Amb

aquests jugadors es pot fer feina de la bona. Cal no prescindir de cap. (En Bosch, ja sabem que ens deixa), però tots els altres són útils, tots.

Ens hem de recordar que el campionat és llarg i que l'any passat a darrera hora no sabíem com fer-ho per a fer 11 jugadors

Cal doncs fer el primer equip i reserva. No canviar de lloc cap jugador, i que els del primer tinguin el seu substitut directe, sense necessitat de canviar totes les ratlles quan en manca un. Si tots els jugadors es fan càrrec d'això, no han de molestar-se si juguen a un o altre equip, ja que han de pensar que no són els jugadors individualment els qui guanyen els títols honorífics, sinó el Club. Per tant, tots els jugadors del primer i del reserva tenen el mateix valor, i es mereixen els mateixos respectes i entusiasmaments.

ELS PARTITS

El primer partit varen defensar-lo els següents jugadors:

Brú

Santamaria - Noguera

Medina - Bosch - Madern

Faló - Sala - Mas - Pinadell - Quico

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)

Teléfono, núm. 14

Figueras

Aquest equip donà un bon rendiment, sobretot l'ala dreta de la davantera en la qual hi debutava el davanter Sala que va agradar molt. Guanyà l'equip unionista per 2 goals a 0, marcats un a cada part, el primer per Sala d'un bonic xut i l'altre per un contrari volent aclarir una canonada de Quico.

El resultat fou merescudíssim ja que els nostres atacaren continuament salvant als forasters d'una verdadera debàcle la brillant actuació del seu porter.

Dels nostres, Santamaria tornà a jugar com ens tenia acostumats en el darrer campionat, enèrgic, impetuós, incansable. Noguer, que reapareixia després de la greu llesió a la cama, ens demostrà que d'aquí a poc tornarà a ésser el mateix. Així que un metòdic entrenament li doni la confiança a ell mateix.

La ratlla mitja, a la qual reapareixia el veterà Prats a suplir la baixa de Bosch va satisfer-nos. El «Titon», encara és equipier capaç de donar seriosos disgustos, i comptant amb dugues ales com Medina i Madern es pot fer molta cosa.

De la davantera ja havem dit que Faló i Sala es distingiren. El primer, aprofità totes les ocasions de centrar bé. (Se han de fer tots els possibles de no perdre'l). El segon és un jugador decidit que xuta i juga amb el cap; sap el que es fa. Una bona adquisició. Mas al centre, fluixejà no certament per manca de voluntat, sinó per novetat del lloc en que jugava. Cal afiançar-s'hi i llavors, jutjarem. Pinadell feu un dels seus millors partits. Quico... tenia molta calor, encara.

En Brú, parà tot el nec essari, i bé.

El partit del segon dia es va perdre per 4 a 2. Els contraris jugaren molt més i naturalment, els nostres menys.

Començarem per dir que Brú no estigué bé. Sobretot en una sortida que li costà un gol i en altres jugades que se'n va anar de poc. Una va salvar-la Medina de miracle. La defensa, així, així. Estones de tot. En Santa, potser perquè jugava a l'esquerra, no va estar tant segur. En Prats, bé.

La mitja... grisa, grisa, grisa.

Sobretot Bosch, que té una segona part calamitosa. El més regular, Medina. I la davantera?... Ja! ja! ja! ja!

Palomer (el defensa) jugava d'extrem i no en tocà ni una. Peiró, voluntat i res més. Felip, un gol magnífic i prou. Pinadell, esgotat del dia abans, i Armangué, són verdes.

El reserva va empatar amb l'Armentera. Estem segurs que si hagués jugat el reserva que pot fer l'Unió, la victòria hauria sigut esclatant; però, mig hora abans de començar-se el partit, encara no sabien quins jugadors arrengrerarien i... sort de Parnau de Castelló, Oliva de Perelada, etz., etz.

Hi trobarem a faltar els Patricio, Sancho, Vernet, Rizo I, etz., etz.

Parnau, Oliva, Baró i Carreres II foren els millors.

Hem de fer una advertència a l'Unió. Quan es té la seguretat que no ve el primer equip d'un Club, no s'anuncia. Altrament es fa el ridícol i es va al descredít. Un altre dia ho anunciaran de debó i no ho creuran. I ens queixarem que el públic no correspon als sacrificis de la Junta.

Cal donar més espectacularitat al fútbol, si es vol que no sembli joc de criatures.

L'equip, no deu sortir al camp per petites fraccions. Sinó tots els jugadors a l'hora, i cinc minuts justos abans de començar.

Tampoc deu permetre's que ningú pilotegi a la mitja part, només que els jugadors.

Contra el Pàtria de Saragossa hom alinearia:

Brú

Santamaria - Noguer

Medina - Prats - Madern

Faló - Sala - Mas - Felip - Quico

Suplents: Pinadell (davanter)

Vernet (mig)

Se vende UNA CASA CON PATIO

Razón. JOSE VIVES, Subida al Castillo, 24

Espectacles

per ZENON

Si pogués atendre el gavadall de feina que em puja a cavall, en tindria per escriure una novel·la de quatre parts i 63 capítols, de les pel·lícules que s'han fet aquests dos dies passats de festa, en els nostres cines, que per ara són dels

més bonics que per la terra es munten. Anem al

Cine Jardín

«Corazones al por mayor». S'ha de dir que era un film d'aquests que engresquen de debó. Afigureu-vos que tenir cors com qui té un magatzem de patates, ja és de per sí sol un bon acudit. Bé.

«Un loco de atar» i «Donde las dan, las toman», considerem pel nostre fet, que elles són dues cintes que amb només el nom revelen llur alta qualitat. Quan més ximplés hi ha «por atar», més fàcil és allò de «Donde las dan, las toman». Altrament aquesta pel·lícula valia molt per la modernitat de la tècnica emprada.

Tot això amb «Actualidades Gaumont», el diumenge.

Dilluns, també bona festa amb «Prisioneros en la niebla» y «El héroe de la Escuadra», produccions de cartell ambdues, sobretot aquesta darrera.

«Homobono hace el novato», ens va fer riure com aquell qui diu per les butxaques.

Esperem que passi l'estiu, per a què, més recollidets, estenguem aquestes breus sessions.

Sala Edison

Amb «Ojos azules», el diumenge poguérem veure el «Noticario Fox», molt interessant, i «Amor por Amor», que és una pel·lícula de les que ens fan posar l'emoció fins la punta dels dits.

El dilluns, vegérem a «Tomasín entre rayos», que com era cosa de riure no ens alarmà.

Però quan ens presentaren «El Charlatán» tinguérem por de la fascinaació que podia sostraure una dona. Era però tanta la intriga que en sortirem «desintrigats».

I «La muchacha indomable», ens acomiadà, fent-ne el paper la parisenca Diana Gralla.

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO
Negociamos los Cupones
de la deuda Amortizable 5%

VENCIMIENTO AGOSTO

Banca ARNUS

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MÀTRIU: Passatge del Rellotge

Sucursal de Figueres

Casades de Còdol, 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

Empresa de autos GREGORI

Plaza Pi y Margall, 4 FIGUERAS

LINEA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA
Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxis de alquiler—Venta de Gasolina

TELEFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUIGNAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUIGNAN».

Plisados, Calados y Bordados

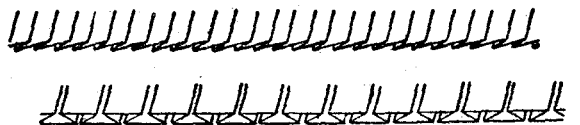
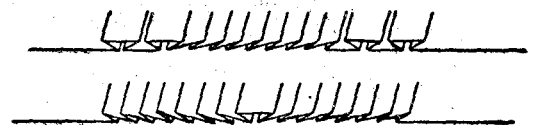
TRABAJOS GARANTIDOS
RAPIDEZ Y ESMERO EN LOS ENCARGOS

MARIA PALLISERA

Juan Matas, 5

FIGUERAS

LICEO "MONTURIOL"

Calle Pep, 9 y 11 - Tél. 166 FIGUERAS

Centro de enseñanza fundado en 1913.

Los éxitos alcanzados por este Centro son la prueba más elocuente de la índole de la labor pedagógica desarrollada en él durante sus diez y seis años de existencia.

Excelente presentación.—Profesorado competente, titular.—Seriedad máxima.—Disciplina por conocimiento de la naturaleza psíquica del alumno.

Internos, medio pensionistas y externos.

Clases a señoritas en locales aparte.

Banco de Figueras

de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

LUBRIFICANTES

“SILKOIL”

LOS MEJORES

La millor tuberia a pressió

URALITA

AGÈNCIA I DIPÓSIT
PER ALT EMPORDÀ

SALVI FABREGA
LASAUCA, NUM. 20 00 FIGUERES

NOTAS

HAN sido denunciados a la Alcaldía 16 ciclistas, en estos días; por ir sin luz.

«En mi país
no hay luz».

Kiosko de tota mena de diaris, revistes, etz., per a vendre a Port-Bou.

Raó: F. COROMINAS.—Carretera de Roses, 24.—Figueres.

TAMBIÉN han sido detenidas en la vía pública tres bicicletas de esta localidad por ir sin chapa de registro.

Estos números!!

SE VENDE

un auto-camioneta en bon estat. Donaran raó en aquesta Impremta.

QUE hacen los guardias municipales de servicio en la Rambla que no se cumplen las órdenes de la Alcaldía respecto a dirección única?

Los carros que transportan los escombros procedentes del derribo de la casa llamada Casades de Códol se saltan a la torera las órdenes.

Guardias!, guardias!!

SE DESEA ADQUIRIR

HISTORIA DE ESPAÑA DE DON FRANCISCO PI Y MARGALL

Librería BATLLOSERÀ Ingenieros, 3

EL alcalde de Castelló de Ampurias señor Garrigolas ha presidido la primera reunión de la comisión de propietarios encargada de estudiar la forma de llevar a cabo la reconstrucción del terraplén de contención del río Muga en el sitio conocido por el «Trenc dels

Barrets», acordándose fijar la cantidad de cinco pesetas por «vesana» para los comprendidos en la primera zona; dos pesetas cincuenta céntimos para los de la segunda, y una peseta para los de la tercera.

Se acordó, además, celebrar una nueva reunión el próximo domingo, día 7 a las once, en las Casas Consistoriales de dicha villa, convocando a los señores Alcaldes de Fortiá, Riumors, Vilamacolum y San Pedro Pescador, para obtener la colaboración de aquellas Corporaciones y vecinos afectados.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en **sacs precintats**, de l'antiga guixerà d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

CON gran esplendor han celebrado este año su fiesta mayor, los vecinos del pueblo de Llansá.

Esta deliciosa villa, que nada tiene que envidiar a ningún otro de los pueblecitos de nuestra Costa Brava, vistió de fiesta esta semana, dando así un adiós al verano que pronto irá tocando a su fin.

EN un pozo del caserío «Delfia», término de Garriguella, fué encontrado el cadáver de Juan Tubau Rovira de 30 años, quien tenía perturbadas, al parecer las facultades mentales.

Personado el juzgado del pueblo indicado al lugar de la ocurrencia, ordenó el levantamiento del cadáver que fué trasladado al depósito municipal.

Es vend Una llibreria molt acreditada a Port-Bou.

Tota mena de detalls a
F. COROMINAS

Carretera de Rosas, 24 — FIGUERES

PEL día 21 del mes que correm, està anunciat el casament de la gentil i simpàtica senyoreta Fontsa Cervera amb el culte jove Antoni Coll i Calvet.

La boda se celebrarà al Santuari del Collell, beneint l'unió dels promesos el Rnd. Pare Cervera, professor d'aquell col·legi i parent de la núvia.

Al desitjar a la parella un sens fi de benhaurances en el nou camí de la vida que se'ls hi espera, felicitem coralment a les respectives famílies per tant encertat enllaç.

COPIAS A MAQUINA-Perelada, 18, 2.º

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 25 i Girona 2, li ofereix

LAVABOS
calitat extranjera, a

85 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consortio del Plomo en España».

El Vino de Quina Portolá es el mejor aperitivo

De venta en todas partes

De la COMARCA

DE CADAQUES

El resultat de l'estudi del problema de les aigües, fet per la Ponència nombrada fa alguns dies, se reuneix en les següents conclusions:

1.ª Que no és possible, perquè fuig de les possibilitats econòmiques de la vila, pel seu gran cost, construir dipòsits reguladors de deu mil metres cúbics, per assegurar l'aigua de l'estiu.

2.ª Que l'únic projecte possible, és el de promocions d'obres, o sigui, rebre durant vuit mesos l'aigua de la Riera de Sant Vicents, captada a altura suficient per baixar rodada, i bombar-la de pous oberts en el Pla dels Horts durant l'estiu.

3.ª Que el presupost fet per Promocions d'obres d'unes 118000 pessetes és baix, ja que la Ponència entén que els dipòsits reguladors de tres cents metres cúbics són insuficients; i que se tenia que contar amb un Presupost d'unes 150000 pessetes mínim.

4.ª Que era necessari, abans de tot altre treball, buscar en el Pla dels Horts si hi havia algun pou, que, sense perjudici dels pous veïns, pogués donar els cent metres cúbics diaris que se necessiten.

El senyor Camf (de la Ponència) digué que segons notícies, el senyor Pont tenia un pou que no s'havia esgotat mai, i que podia l'Ajuntament fer gestions per si volia cedir-

lo, mitjançant l'indemnització corresponent. El senyor Serriñana (també de la Ponència) va contestar-li que convenia abans assegurar-se de què el dit pou dóna l'aigua necessària per regar els horts, i a més a més, els cent metres cúbics diaris que necessita l'Ajuntament; que quan ell era alcalde, se va fer l'aforo de la Font Vella, que fins aquell l'havia tinguda tothom per inesgotable, i que va donar solsament 30 litres per minut, o sigui 43 metres cúbics per dia, i encara amb perjudici dels veïns, ja que els seus pous quedaven secs. Que a més, ell creia que abans de fer tots els treballs sense pagar interessos, ja que la capacitat econòmica de la vila no podia suportar el servei d'interessos i amortització del cost. Preguntat pel senyor Segalá quina fórmula econòmica considerava més convenient va dir el senyor Serriñana, que una Societat per accions en la qual l'Ajuntament sotscriuria accions per la quantitat que cobrés del Govern, o una comissió d'obligacions sense interès i amortitzables amb el consum d'aigua. Siguent l'Ajuntament partidari d'aquesta última fórmula, va dir el Sr. Serriñana que el que calia ara, era fer llista de suscriptors d'obligacions entre els concurrents i després que la Comissió permanent de l'Ajuntament visités els veïns i Colònia per demanar la seva cooperació. Per la quantitat sotscrita entre els concurrents que eran relativament pocs (unes 20000 pessetes) promet assolir un èxit. Ja donarem compte un altre dia del resultat.

—La setmana passada, l'ex Alcalde senyor Serriñana, ha fet repartir a tots els veïns i Colònia un llibret molt ben editat, dels

comptes municipals durant la seva gestió. Molt bé, senyor Serriñana; així se contesta a les insidioses embusteries de «Sol l'ent».

—També han repartit la setmana passada una circular firmada pels senyors President i Secretari de l'«Ateneu Cadaquesenc», senyors Guiter i Gibert, explicant els fins que persegueix la dita societat, i convidant a tothom per entrar-hi de socis. Es d'agrair el fi de concòrdia i unió cadaquesenca que pregona el senyor Guiter. Però... ens estranya que en el mes que ha viscut entre nosaltres (el senyor Guiter té el seu domicili a Barcelona) no s'hagi enterat de curts detalls i manifestacions d'odi i venjança dels veritables dirigents i «paganos» de la dita societat, totalment diferents als pregonats pel senyor Guiter.

—Deixem pel número vinent contestar al «Sol l'ent» l'article que fa referència a la separació dels músics de la societat recreativa «Art i Joia».

I fins dimecres vinent,

PICA-PICA.

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA
EN EL RAMO DE CALZADO

Visado por la censura

Tip. IDEAL.- Muralla, 4.-Figueras

M. Camps Dalfó

Fábrica de bebidas gaseosas

Excusiva "Champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27

FIGUERAS

Banco de Crédito Ampurdanés, S. A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

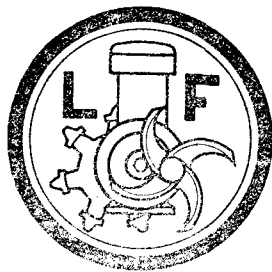
en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS - MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Aquiler

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM-FITA a refredament per aire
GRUPOS MOTO-BOMBES :: ELECTO BOMBES :: NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

Empreses de construcció d'obres
per tot arreu

Tomàs Espigulé

Projectes i
presuspostos

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)